

Article tercer.

Es modifica l'article 8è, apartat 2, de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, que queda redactat en els termes següents:

«Les seccions de les audiències provincials a què es refereix l'apartat 5 de l'article 3r d'aquesta Llei, així com els jutjats penals, els jutjats contenciosos administratius, els jutjats socials i els jutjats de menors amb jurisdicció d'extensió territorial inferior o superior a la d'una província tenen la seu a la capital del partit que assenyali la llei de la comunitat autònoma corresponent i prenen el nom del municipi en el qual aquella estigui situada.»

Article quart.

Es modifica el segon paràgraf de l'article 20.1 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, a la redacció que en fa l'article tercer de la Llei 26/1998, de 13 de juliol, en els termes següents:

«Per reial decret, a proposta del ministre de Justícia, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial i amb l'audiència prèvia amb caràcter preceptiu de la Comunitat Autònoma afectada, es poden transformar jutjats d'una classe en jutjats de classe diferent de la mateixa seu, sigui quin sigui el seu ordre jurisdiccional.»

Disposició transitòria primera.

Mentre les comunitats autònomes respectives no fixin la seu de les seccions de les audiències provincials, aquesta s'entén situada on s'hagi constituït la secció de l'Audiència Provincial corresponent, segons el que disposa l'article segon d'aquesta Llei, que modifica parcialment l'annex V de la Llei 38/1988, de 28 de desembre.

Disposició transitòria segona.

Mentre no iniciïn l'activitat les seccions de les audiències provincials corresponents a les noves circumscripcions territorials creades en aquesta Llei, mantenen la competència els òrgans judicials que la tinguin a l'entrada en vigor d'aquesta disposició, i coneixen dels afers que tinguin pendents fins a la seva conclusió definitiva.

Disposició transitòria tercera.

El Govern, en funció del volum de litigiositat de les noves seccions creades per aquesta Llei, pot augmentar-ne el nombre de places de magistrat, i s'escau, de seccions, segons el que disposen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 20 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, escoltat el Consell General del Poder Judicial i la comunitat autònoma afectada.

Disposició final primera. Facultat de desplegament.

El Govern ha de dictar totes les disposicions que calguin per a l'execució i el desplegament del que preveu aquesta Llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 11 de gener de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

782 LLEI 3/1999, d'11 de gener, per la qual es crea el Parc Nacional de Sierra Nevada. («BOE» 11, de 13-1-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Sierra Nevada va ser declarada parc natural pel Parlament d'Andalusia el 1989 en consideració a les seves singularitats de flora, fauna, geomorfologia i paisatge. Posteriorment, el Parlament d'Andalusia ha proposat la declaració de Sierra Nevada com a parc nacional. Aquesta declaració, i la inclusió del Parc Nacional de Sierra Nevada a la Xarxa de Parcs Nacionals, suposaria la incorporació dels ecosistemes d'alta muntanya mediterrània que, malgrat que estan inclosos en l'annex de la Llei 4/1989, modificada per la Llei 41/1997, són uns dels sistemes naturals espanyols no representats fins a la data en la Xarxa de Parcs Nacionals.

La singularitat i la riquesa florística de Sierra Nevada, la varietat de formacions vegetals, l'espectacularitat paisatgística i l'interès geomorfològic constitueixen un patrimoni natural i cultural d'un indubtable valor científic, recreatiu i educatiu, i justifiquen que es declari d'interès general de la Nació la seva conservació i es configuri aquest paratge com a parc nacional, inclòs a la Xarxa integrada per aquests parcs.

A més, els límits del Parc Nacional de Sierra Nevada incorporen un mosaic de sistemes naturals mediterranis que van molt més enllà de la mera inclusió, extraordinàriament singular, encara que restringida, dels alts cims.

Cal, finalment, assenyalar que la declaració de Parc Nacional de Sierra Nevada és la primera que fan les Corts Generals després de la modificació de la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i la fauna silvestres, per la Llei 41/1997, de 5 de novembre, per adaptar-la a la sentència 102/1995, de 25 de juny, del Tribunal Constitucional.

Article 1. Objecte.

1. Es declara el Parc Nacional de Sierra Nevada, perquè la seva conservació es considera d'interès general de la Nació, i s'integra a la Xarxa de Parcs Nacionals d'acord amb el que preveu l'article 22 de la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i la fauna silvestres, modificada per la Llei 41/1997, de 5 de novembre.

2. La declaració de Sierra Nevada com a Parc Nacional té per objecte:

- a) Protegir la integritat dels seus ecosistemes, que constitueixen una representació extraordinària dels sistemes mediterranis de muntanya i alta muntanya.
- b) Assegurar la conservació i la recuperació, si s'escau, dels hàbitats i les espècies.
- c) Contribuir a la protecció, el foment i la difusió dels seus valors culturals.
- d) Promoure el desenvolupament sostenible de les poblacions el territori de les quals es troba, en tot o en part, dins el Parc Nacional.
- e) Aportar al patrimoni comú una mostra representativa dels ecosistemes d'alta muntanya mediterrània, i incorporar el Parc Nacional de Sierra Nevada als programes nacionals i internacionals de conservació de la biodiversitat.

Article 2. Àmbit territorial.

1. El Parc Nacional de Sierra Nevada comprèn l'àmbit territorial inclòs dins els límits que es descriuen en l'annex I d'aquesta Llei.

2. El Govern, a proposta del Ministeri de Medi Ambient o de la Junta d'Andalusia, pot incorporar al Parc Nacional els terrenys limítrofs de característiques similars quan:

- a) Siguin patrimonials de l'Estat.
- b) Siguin de domini públic de l'Estat.
- c) Siguin expropiats per complir les finalitats declaratives del Parc Nacional.
- d) Siguin aportats pels seus propietaris per a la consecució de les finalitats esmentades.

3. Així mateix, el Govern de la Nació, a proposta de la Junta d'Andalusia, pot incorporar al Parc Nacional els terrenys limítrofs de característiques similars quan siguin patrimonials o de domini públic de la Junta.

Article 3. Àrea d'influència econòmica.

1. Es declara com a àrea d'influència socioeconòmica del Parc Nacional de Sierra Nevada, als efectes del que preveu la Llei 4/1989, de 27 de març, l'espai format pels termes municipals on es troba ubicat el Parc Nacional i que es detallen en l'annex II d'aquesta Llei.

2. Els ajuntaments inclosos en l'àrea d'influència socioeconòmica s'han de beneficiar del règim de subvencions i compensacions que, en desplegament dels articles 18.2 i 22 quater de la Llei 4/1989, modificada per la Llei 41/1997, estigui establert per reglament per a la Xarxa de Parcs Nacionals.

3. A fi d'assegurar un desenvolupament sostenible per a la comarca i millorar la qualitat de vida dels seus residents, les administracions públiques interessades han d'elaborar, coordinadament, un pla de desenvolupament sostenible, que ha de ser aprovat pel Govern mitjançant un real decret.

Article 4. Règim jurídic de protecció.

1. En el Parc Nacional s'han de mantenir, i s'hi ha de donar suport, els usos i les activitats tradicionals que, havent contribuït històricament a conformar el paisatge, siguin declarats compatibles i se'n reguli el desenvolupament en el Pla rector d'ús i gestió. No obstant això, queden prohibits en l'interior del Parc Nacional de Sierra Nevada tots els usos i les activitats que alterin o posin en perill l'estabilitat dels ecosistemes o la integritat dels

components físics i biològics. Són indemnitzables les limitacions que, com a conseqüència del compliment de les finalitats d'aquesta Llei, es puguin establir sobre drets reals consolidats en el territori del Parc Nacional abans de la seva declaració.

2. En particular queda prohibit:

- a) El nou establiment de qualsevol tipus d'infraestructures permanents, com ara camins, edificacions, línies elèctriques, instal·lacions de trànsit terrestre o aeri o remuntadors mecànics, llevat dels necessaris per a una gestió adequada del Parc Nacional, que requereixen, en tot cas, l'autorització corresponent de la Comissió Mixta de Gestió.
- b) Qualsevol actuació que pugui implicar destrucció, deteriorament o transformació dels elements naturals singulars de la zona.
- c) L'exploració i l'extracció de mineria i àrids.
- d) Fer qualsevol tipus d'abocament o abandonament de residus.
- e) Qualsevol altra activitat considerada incompatible amb les finalitats del Parc en el Pla d'ordenació de recursos naturals o en el seu Pla rector d'ús i gestió.

3. Tots els terrenys inclosos dins el Parc Nacional queden classificats com a sòl no urbanitzable objecte de protecció especial.

Amb caràcter general, els plans o les normes urbanístiques han d'adaptar les seves previsions a les limitacions derivades d'aquesta Llei i dels instruments de planificació que s'aprovin en el seu desplegament i la seva aplicació.

Article 5. Utilitat pública.

Es declara a tots els efectes la utilitat pública i l'interès social dels béns i els drets afectes a la consecució dels objectius que es pretenen amb la declaració del Parc Nacional.

Article 6. Òrgans de gestió.

1. La gestió del Parc Nacional correspon de forma compartida al Ministeri de Medi Ambient i a la Junta d'Andalusia, per mitjà d'una Comissió Mixta de Gestió, integrada a parts iguals per representants d'ambdues institucions. L'organització, el règim de funcionament i l'acompliment de funcions de la Comissió Mixta de Gestió s'han d'atenir al que estableix la Llei 4/1989, modificada per la Llei 41/1997.

2. L'administració i la coordinació de les activitats del Parc Nacional recauen en el director conservador del Parc, que és nomenat entre funcionaris públics pel Consell de Govern de la Junta d'Andalusia, amb l'acord previ de la Comissió Mixta de Gestió. Una vegada nomenat ha de ser adscrit, si no ho està, a l'Organisme Autònom Parcs Nacionals.

Article 7. Patronat.

1. Com a òrgan de participació de la societat en el Parc Nacional de Sierra Nevada es crea un Patronat adscrit al Ministeri de Medi Ambient a efectes administratius.

2. Componen el Patronat:

- a) Cinc representants de l'Administració general de l'Estat, designats pel Govern de la Nació a proposta del Ministeri de Medi Ambient.
- b) Cinc representants de la Comunitat Autònoma d'Andalusia.

c) Deu representants dels ajuntaments el terme municipal dels quals està integrat, totalment o parcialment, en el Parc Nacional, elegits entre ells mateixos.

d) Un representant de les universitats de Granada i Almeria amb rotació anual entre ambdues.

e) Un representant del Consell Superior d'Investigacions Científiques.

f) Un representant de la Diputació de Granada i un altre de la Diputació d'Almeria.

g) Tres representants dels propietaris dels terrenys ubicats a l'interior del Parc Nacional.

h) Tres representants de les associacions ecologistes d'àmbit estatal o autonòmic que tinguin, estatutàriament, com a finalitat primordial la defensa i la conservació de la naturalesa.

i) Un representant de la Federació Andalus de Muntanyisme.

j) Dos representants de les associacions professionals agràries.

k) Dos representants dels sindicats més representatius.

l) El director conservador del Parc Nacional.

ll) Un representant de la Guarderia del Parc Nacional elegit entre els seus membres.

3. El president del Patronat és nomenat pel Govern de la Nació, a proposta del Ministeri de Medi Ambient, amb l'acord previ de la Comissió Mixta de Gestió.

4. Exerceix les funcions de secretari del Patronat un funcionari de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals.

5. El Patronat del Parc Nacional de Sierra Nevada ha d'exercir les funcions que estableix l'article 23 bis de la Llei 4/1989, modificada per la Llei 41/1997.

Article 8. Règim econòmic.

1. El Ministeri de Medi Ambient ha d'atendre, amb càrrec als seus pressupostos o als de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals, les despeses necessàries per a l'execució de les activitats de conservació i ús públic del parc i, en general, les tasques necessàries per a la correcta gestió. L'atenció a aquests pagaments es pot completar amb l'aportació de recursos pressupostaris de la Junta d'Andalusia, tal com determini l'acord de finançament que s'estableixi oportunament.

2. A més, tenen la consideració d'ingressos amb capacitat per generar crèdit els procedents de:

a) Les quantitats percebudes per la prestació dels serveis que l'Administració del Parc pugui establir, d'acord amb el Pla rector d'ús i gestió.

b) Els cànon que gravin les concessions atorgades a tercers per a l'explotació de determinats serveis, tal com estableixi el Pla rector d'ús i gestió.

c) Tots aquells ingressos derivats d'autoritzacions per la utilització de serveis al parc, tal com determini el Pla rector d'ús i gestió.

d) Les subvencions i les aportacions, tant de les administracions públiques com de les entitats públiques i privades, així com de particulars.

Article 9. Instruments de programació i planificació.

1. L'instrument per a la planificació de la gestió del Parc Nacional de Sierra Nevada és el Pla rector d'ús i gestió.

2. El Pla rector d'ús i gestió, que té caràcter plurianual, s'ha d'adequar al que estableix la Llei 4/1989, modificada per la Llei 41/1997.

3. Els plans sectorials que es determinin del desplegament del Pla rector d'ús i gestió han de ser elaborats per la Comissió Mixta de Gestió. La Comissió Mixta de Gestió ha d'aprovar, igualment, el pla anual de treballs i inversions, d'acord amb el que estableix la Llei 4/1989, modificada per la Llei 41/1997.

4. S'han de redactar plans sectorials de les matèries següents, com a mínim:

a) L'ús públic i la investigació en el Parc Nacional.

b) L'ordenació dels principals aprofitaments en l'àmbit del Parc.

c) Les mesures concretes que s'han d'adoptar en l'àmbit del Parc en compliment dels plans de recuperació, conservació i maneig, que preveu la legislació bàsica.

Article 10. Règim sancionador.

1. El règim sancionador en el Parc Nacional de Sierra Nevada és el que preveu el títol VI de la Llei 4/1989, de 27 de març.

2. A més, es consideren infraccions administratives molt greus en l'àmbit del Parc Nacional:

a) L'explotació i l'extracció d'àrids.

b) Fer qualsevol tipus d'abocaments sòlids o líquids.

c) La construcció o la remodelació de qualsevol tipus d'infraestructures permanents, com ara camins, edificacions, línies elèctriques, instal·lacions de trànsit terrestre o aeri o remuntadors mecànics, sense l'autorització pertinent.

d) L'alteració de les condicions naturals del Parc Nacional o dels elements que li són propis.

3. Es consideren infraccions greus:

a) L'incompliment de les prohibicions que estableixen el Pla d'ordenació de recursos naturals i el Pla rector d'ús i gestió.

b) L'exercici de l'activitat cinegètica i piscícola.

c) L'incompliment de les condicions imposades en les autoritzacions administratives concedides per dur a terme algun tipus d'activitat en l'interior del Parc.

4. Es consideren infraccions lleus:

a) L'emissió de sorolls que pertorbin la fauna.

b) L'incompliment de qualsevol altre precepte de la normativa del Parc, llevat que constitueixi la comissió d'una infracció administrativa prevista en aquesta Llei o en la Llei 4/1989, de 27 de març.

5. La competència per imposar sancions correspon:

a) Al director del Parc, per a les infraccions lleus.

b) Al director de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals, per a les infraccions greus.

c) Al president de l'Organisme Autònom Parcs Nacionals, per a les infraccions molt greus.

Disposició addicional primera.

En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de quedar constituït el Patronat del Parc Nacional de Sierra Nevada.

Disposició addicional segona.

En el termini d'un any s'ha d'elaborar el Pla rector d'ús i gestió del Parc Nacional.

Disposició derogatòria primera.

Queda derogada la Llei 37/1966, de 31 de maig, pel que fa a la declaració de la Reserva Nacional de Caça de Sierra Nevada.

Disposició derogatòria segona.

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera.

Es faculta el Govern per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final segona.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 11 de gener de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX I

Límits del Parc Nacional de Sierra Nevada

PUNT DE PARTIDA

Els límits del Parc Nacional es determinen mitjançant un recinte únic, que parteix de la referència número 1 i l'última referència del qual acaba en el mateix punt on es comença a descriure. Aquestes referències són les següents:

Referència número 1

Al coll de Las Sabinas, on es bifurca la carretera GR-420 amb la local que va a Pradollano i en la divisòria que divideix els termes municipals de Monachil i Güéjar-Sierra. Es pren la carretera GR-420 en direcció nord-oest fins a assolir el barranc de Launar, límit sud-est de la forest pública GR-1.064, per on es davalla fins a la carretera A-395, per prendre-la, aproximadament des del punt quilomètric 28,100, es rodeja el Dornajo pel sud, l'oest i el nord, fins a assolir el límit dels termes municipals de Monachil, que se segueix, i Güéjar-Sierra. Llavors es remunta per la carrerada camí de Los Neveros, que coincideix amb la divisòria de termes municipals, per trobar de nou la carretera GR-420, sota el coll d'El Dornajo, on se situa la referència número 2.

Referència número 2

Des d'aquest punt, sobre el límit entre Monachil i Güéjar-Sierra, s'ha de prendre en direcció nord-est la carretera GR-420, entrant ja a Güéjar-Sierra, fins a arribar al camí que, partint d'aquesta carretera, al nord de Las Casillas de Prado Redondo i tornant al sud-est, puja cap

al cortijo de Los Castaños, creuant la capçalera del barranc Seco fins a arribar al barranc de Los Tejos. Per aquest barranc de Los Tejos es baixa fins a trobar el límit del Parc Natural que coincideix amb la part inferior de la forest consorciada Ahí de Cara, i es continua pel límit esmentat del Parc Natural fins a l'alt de Las Catifas. Així, primer, es davalla pel barranc de San Juan fins a la confluència amb el Genil, i es puja per aquest riu fins a trobar el rierol Vadillo, des d'on s'ascendeix pel barranc de Las Casillas, es pren per la línia de cims de la Cuna de los Cuartos per la divisòria d'aigües fins al pic Papeles i es baixa pel barranc de Prado Mozas fins al Maitena, es puja pel seu marge dret fins al barranc del Pino, pel qual s'ascendeix a l'alt de Las Catifas, on s'ubica la referència número 3.

Referència número 3

Des d'aquí, l'alt de Las Catifas, se segueix cap al nord per la divisòria entre els termes municipals de Güéjar-Sierra i Lugros fins al puntal de La Canilla o turó de Las Calaveras. A partir d'aquí abandona el límit de municipis i continua baixant per la divisòria d'aigües, entre les finques Maguillo i Artiles, en direcció nord-est, i deixa al nord-oest el barranc de La Piedra, fins al riu Alhama a la cota 1.300 metres. Baixa pel riu Alhama fins a la confluència amb el barranc Fraguas, pel qual ascendeix fins a la divisòria de termes de Lugros i Jerez del Marquesado, on es col·loca la referència número 4.

Referència número 4

Llavors descendeix per aquest límit intermunicipal i enllaça, ja en el terme de Jerez del Marquesado, amb la pista forestal que davalla creuant les capçaleres del rierol Bernal, el barranc d'El Viejo i el de Las Piletas i pren la pista general que creua les repoblacions d'El Marquesado del Zenete. Una vegada a la pista forestal general de les repoblacions d'El Marquesado al peu del pic Barrero, se segueix sempre aquesta pista en direcció cap a l'est i es passa el rierol de Bernal, els barrancs de La Pradera, de La Canaleja i el d'El Maguillo; passada ja la casa forestal d'El Posterillo, es continua i es creua el barranc d'El Alhorí i se supera el turó d'En Medio. Pel mateix camí, deixant a l'oest El Oquedal, es creua el barranc d'Alcázar per la cota 1.500 metres, el barranc d'El Cascajar per la cota 1.540 metres i les primeres aigües del barranc de La Fuente de Oro, fins a arribar al turó de Los Cucones, al nord del pla d'El Bocaire i al sud de La Piedra del Caldero, on creua la divisòria dels termes municipals de Jerez del Marquesado i Lanteira, on es col·loca la referència número 5.

Referència número 5

El límit del Parc Nacional continua seguint el camí forestal en direcció al riu d'El Pueblo, creua els barrancs de Tierras Coloradas, el de La Caldera i el d'El Quejío, fins a arribar a Piedra Colmenar i el riu d'El Pueblo, esmentat. Continua per aquesta pista general d'El Marquesado rodejant El Peñón pel nord, es creua el rierol d'El Barrio i s'assoleix la referència número 6 en trobar el límit de terme municipal entre Lanteira i Aldeire, sota el vèrtex Pinos de 1.889 metres.

Referència número 6

Continuant sempre per la pista forestal general que recorre les repoblacions d'El Marquesado del Zenete,

es dirigeix cap al sud fins a girar cap al nord-est en creuar el barranc Gallego, rodeja el turó i creua el de Benabre i prossegueix fins al barranc de Los Tejos després d'haver confluït amb la pista que puja des d'Aldeire. Continua per aquest camí, puja primer fins a la feixa de La Verna i baixa després fins a creuar el barranc de Los Pasillos a la cota 1.650 metres, deixant a l'est Los Pasillos i Tajo Bolón; més endavant i sempre pel camí forestal esmentat, puja fins a arribar al tallafoc que hi ha al turó d'El Jaral, i segueix per l'esmentada pista que, per sobre de la capçalera del barranc de Luna, envolta faldejant el turó de Los Molinos i després el turó d'El Tesoro fins a trobar el límit del terme municipal d'Aldeire, poc abans de la carretera GR-491 de pujada al port de La Ragua, on se situa la referència número 7.

Referència número 7

Des d'aquest punt de la pista forestal d'El Marquesado del Zenete i la divisòria intermunicipal entre Aldeire i Ferreira, es pren la carretera GR-491 en direcció sud, pel marge oest, es va baixant cap a La Ragua i, sense prendre la nova variant, s'arriba fins al primer revolt tancat on es creua la carretera cap a l'est i es reprèn la pista forestal general d'El Marquesado del Zenete. Continuant la pista es creua el rierol Chico, enfila cap al nord-est i, rodejant el turó de Prados Altos, torna cap al sud-est a creuar el rierol del mateix nom i seguir per trobar el límit del terme municipal entre Ferreira i Dólar, on se situa la referència número 8.

Referència número 8

Des d'aquest punt, la pista forestal, límit del Parc Nacional, travessa el terme municipal de Dólar primer en direcció sud-est fins a creuar la rambla d'El Castañar i després cap al nord, per sobre de les primeres aigües del barranc de Piedra, que dona amb la divisòria de termes municipals entre Dólar i Huéneja al coll a la vista del Joraique en la cota 2.000 metres, en què s'estableix, sobre el límit, la referència número 9.

Referència número 9

Des d'aquí, seguint sempre la pista forestal general d'El Marquesado del Zenete cap a l'est, ja en el terme municipal de Huéneja, es davalla suaument cap al sud-est i després s'orienta cap al nord-est després de trobar i creuar les aigües primeres del Huéneja, s'arriba al coll Arenas, a Siete Caminos, on es troba el límit entre Huéneja, a Granada, i Fiñana, a Almeria, i es localitza la referència número 10.

Referència número 10

Des d'aquest punt, el coll Arenas a Siete Caminos, es continua per la pista forestal general de les repoblacions cap a l'est, creuant el rierol de Fuente Encañada, el rierol del Doctor i el del Rosal, amb la font del mateix nom, i seguint aquesta mateixa pista es creua el rierol d'Ubeire. Se segueix pel pla d'aquest camí forestal en direcció al refugi esmentat de l'Ubeire i es creua el riu Nacimiento, l'origen del qual està en aquest terme municipal de Fiñana. Una vegada s'ha creuat el Nacimiento, se segueix sempre pel mateix camí forestal principal fins a arribar al barranc d'El Cortijo del Ubeire. Creuant l'esmentat rierol d'Ubeire el camí forestal segueix cap al nord i, després de deixar el camí que puja d'Abrucena, rodejant el turó enfila cap al sud i pujant assoleix el

límit del terme municipal de Fiñana, que se segueix, amb Abrucena, on s'arriba per situar la referència número 11.

Referència número 11

Es continua pel camí forestal que més endavant té la interceptació amb el camí forestal que entra a les proximitats del refugi «bivac» Piedra Negra, a la cota 1.900 metres, cap al barranc de Campana. El camí discorre pel pla per la cota 1.900 metres i segueix fins a la confluència amb el que puja del refugi Aldeire, sempre dins del terme municipal d'Abrucena. Se segueix i es creua el barranc de Campana fins a arribar pràcticament a La Cuerda de Limones, deixant al sud-oest la presa d'El Chaz. A la cota 1.950 metres es gira al nord, fins a arribar al puntal de La Cuerda de Limones, a 1.977 metres, on creua la divisòria d'aigües, deixant a l'est El Loquear i Los Canos i a l'oest Pinetes, i es deixa caure a les primeres aigües del barranc de La Teja, creuant el camí que entra fins a El Loquear i, baixant, el camí forestal va en direcció al barranc de Peña Horadada. Aquest camí forestal voreja el turó de Las Lastras per l'oest, el nord i l'est, i s'hi continua fins que comença a davallar i, a la cota 1.670 metres, intercepta el flux del barranc de La Solana de Jazmín. Des d'aquest punt es pren el marge esquerre del barranc fins a la seva desembocadura al barranc de Peña Horadada, a la cota 1.340 metres. Es descendeix per aquest últim en direcció nord-est, a través del marge esquerre, fins a arribar a la cota 1.240 metres, on, i per la canal que hi ha en aquesta cota, es puja fins a interceptar el camí forestal que abans se seguia, que ara va en direcció a l'àrea recreativa de La Roza, vorejant La Cuerda de la Mina i endinsant-se a La Solana de las Rozas. Es continua per aquest camí, passant la desviació a l'àrea recreativa i deixant-la a l'esquerra, creua el barranc de La Mina per la cota 1.320 metres i passa al nord dels talussos rocosos que voregen Las Claras. El camí continua en direcció al Tajo de la Casa fins a interceptar el barranc de Cupido (a la cota 1.500 metres), continua i creua el barranc de Las Chorreras i trenca al sud i després al nord i gira cap al nord-est per assolir pel pla el turó divisor del barranc de Chortales, que el creua per seguir cap a l'est, sota el prat dels Corchales, creua el barranc de Piedras Blancas i assoleix, en les proximitats de La Venta del Serval, el límit que divideix els termes municipals d'Abrucena i Abla, on es col·loca la referència número 12.

Referència número 12

Des d'aquest punt, la pista forestal deixa el camí que baixa cap a Abla i creua primer un barranc i després el barranc d'Almagara i assoleix l'encreuament amb la divisòria de termes municipals entre Abla, que se segueix, i Las Tres Villas, on es col·loca la referència número 13.

Referència número 13

Creuant a Las Tres Villas des d'Abla, el camí forestal que se segueix baixa ja de forma més acusada cap al cortijo d'El Duende, creuant el barranc Hondo i, sense arribar al cortijo, es dirigeix, sempre cap a l'est, cap a la cortijada de Santillana, creuant diferents barrancs; es continua pel camí i just abans d'arribar a les primeres cases de la cortijada es voreja aquesta per l'oest, el sud i l'est i, creuant el barranc d'Hilario, es torna a prendre el camí en direcció al cortijo de Los Santos i, fent

ziga-zagues en aquesta mateixa direcció, s'arriba a la rambla del turó Blanco, i des d'aquí es gira una mica al nord-oest i es baixa al barranc d'El Entredicho, uns 350 metres abans de pujar a la bassa; després es puja per un barranc i es creua al terme d'Alboloduy primer i, 200 metres després, on aquest barranc arriba al coll on neix, i com que també coincideix aquí l'arribada del camí de Montenegro i el límit entre Alboloduy i Nacimiento, es col·loca la referència número 14.

Referència número 14

D'aquí, pel terme de Nacimiento, se segueix en la mateixa direcció, cap al sud-est, i en arribar al barranc de Serenas s'hi baixa uns 300 metres i se surt al marge esquerre per arribar a la via pecuària (sendera de Gilma) i s'hi baixa uns 400 metres, es gira al nord-oest i s'arriba al camí que ve d'Ocaña, que es creua; es continua paral·lel al camí cap al sud, es creua pel barranc Serenas i es torna a baixar pel seu marge dret fins a la cota 900 metres; des d'aquí es torna al sud i es puja una altra vegada al camí, pel marge esquerre del barranc següent i es baixa pel seu marge dret a la cota 950 metres; per un camí de cavalls, es torna a pujar al camí i es creua per arribar a El Entredicho a la cota 1.100 metres, i gira a l'est primer i després al nord-oest, per tornar baixant i creuar el camí, fins al peu de Las Chorreras, a la cota 975 metres; torna a pujar i creua per l'est i al sud fins a la cota 1.150 metres, per la qual va pla fins al barranc de Las Piedras de Carmona, pel qual es baixa; una vegada creuat el camí, uns 600 metres, a la cota 1.025 metres, s'uneix amb el de Los Hilos, pel qual es puja fins al camí una altra vegada, i es va per aquest fins al de La Artésica; es creua i es baixa pel marge dret del barranc Varón a la cota 1.000 metres, on creua precisament aquest barranc la via pecuària de Gilma, on es col·loca la referència número 15.

Referència número 15

Ja que també aquí es coincideix amb la línia de termes entre el de Nacimiento, que se segueix, i el d'Alboloduy, al qual s'arriba; pel marge dret d'aquest barranc es puja paral·lel a les seves aigües fins a la cota 1.150 metres, en què es gira al sud-oest, es creua el camí d'El Almendrico i s'arriba a la cota 1.220 metres, on es camina pel pla uns 300 metres, es gira bruscament a l'oest i es puja al camí de La Artésica; per aquest camí, cap al sud, se segueix uns 150 metres i llavors es torna a baixar paral·lel a aquella pujada i fins la mateixa cota 1.220 metres; se segueix al sud 100 metres i es baixa al sud-est fins a la cota 1.160 metres; es gira bruscament a l'oest i es torna a pujar al camí de La Artésica i se segueix pel camí cap al barranc del mateix nom, pel qual es baixa uns 500 metres, fins a la cota 1.100 metres, on se surt cap al sud altres tants metres, fins al camí d'El Almendrico, després d'haver creuat el barranc d'Anica el Àguila; des del camí es baixa i es puguen 200 metres en els dos sentits, i es baixa novament des de la cota 1.120 metres a la 860 metres, en el marge dret del rierol de Los Catalanes; es gira al sud-est i es puja, creuant aquell camí una altra vegada, fins a la cota 1.060 metres, per la qual s'avança uns 400 metres fins a arribar als conreus dels cortijos de La Cuesta de Montenegro; es puja cap a l'oest passant per la deu d'Enmedio, a l'encreuament dels camins al costat d'aquesta; es baixa pel camí de Las Cabañuelas en direcció sud, cap al turó d'El Romeral. Per aquest camí, es deixa al nord-oest els corrals de Cándido, es creua el barranc de Las Cabañuelas a la cota 1.200 metres, s'hi continua i es creuen

diferents barrancs, es deixa a l'est Las Cabañuelas i, més endavant, l'era de Los Marianos, a l'altura de la qual es pren la desviació que surt a la dreta del camí que se segueix per ascendir fins al coll del turó d'El Romeral, on, i a la cota 1.235 metres, s'arriba al límit entre Alboloduy, que se segueix, i Alsodux, al qual s'arriba, on se situa la referència número 16.

Referència número 16

Des d'aquest punt, es gira al nord-oest per prendre el camí que puja fins al cortijo de l'era de Los Marianos, que es deixa a l'oest, tota vegada que s'ha creuat ja la cota 1.250 metres. Es continua pel mateix camí que va en direcció nord-oest, cap al barranc de La Simona, que es creua per la cota 1.265 metres, i cap al cortijo del mateix nom que es deixa a l'est, i abans d'arribar a la casa es puja per la continuació del camí que ascendeix pel turó en direcció a Los Hoyos de la Reina, i arribant a un puntal, a la cota 1.350 metres, hi segueix pla per caure al barranc de La Sarga, que, fins al seu naixement, fa de límit entre els termes municipals d'Alsodux i Rágol. Per aquest límit s'ascendeix fins a la cota 1.490 metres, i girant bruscament al sud, es baixa per aquesta línia uns 120 metres, endinsant-se a Rágol, i es creua, fent ziga-zagues entre les cotes 1.500 metres i 1.600 metres, i s'arriba al terme de Canjáyar, i es baixa per aquest terme uns 300 metres a la cota 1.510 metres; des d'aquí, avançant 150 metres a Canjáyar es puja al nord i s'arriba al vèrtex geodèsic penyal d'Ortega, de cota 1.585 metres, i s'hi col·loca la referència número 17.

Referència número 17

Des del penyal d'Ortega (1.589 metres), es gira a l'oest fins a trobar els cingles del marge esquerre del barranc del penyal d'Ortega, pels quals es baixa fins a la cota 1.450 metres, en la qual es creua l'esmentat barranc i se segueix pla cap al nord-oest fins a trobar el naixement a la cota 1.440 metres. Des d'aquí, es continua pel pla fins al naixement d'un barranc a Las Pocicas, afluent de l'anterior, fins a arribar al turó de Montenegro, a la cota 1.400 metres girant a l'oest, turó a baix, fins a la capçalera d'un barranc afluent de la rambla de Tices, a la cota 1.210 metres, que acompanya en el marge esquerre, fins a creuar la carretera del port de Santillana i arribar al terme municipal de Canjáyar, que se segueix, i Ohanes, on se situa la referència següent, la número 18.

Referència número 18

Des d'aquest punt, es creua la rambla de Tices i es puja pel turó d'El Horno de los Ladrillos, direcció nord-oest fins a la cota 1.211 metres, on es gira a l'oest per l'alt del turó de La Atalayuela, fins a la cota 1.322 metres, on es gira bruscament al sud i es baixa pel marge esquerre d'un barranc fins a arribar a la seva desembocadura al barranc de La Atalayuela, a la cota 1.190 metres; es puja per aquest barranc fins a la desembocadura del barranc de La Majada Grande, pel qual s'ascendeix amb direcció sud-oest, pel marge dret, fins a trobar el camí forestal que va a La Solanilla i Majada Grande a la cota 1.420 metres, que es pren cap al sud fins que s'uneix, al turó de La Balsa Seca, amb el que va a La Piedra de la Virgen. Des d'aquest punt cap a l'oest i pel camí que voreja pel sud i l'oest el turó de La Coronela, es continua en direcció al barranc de Carmen, que es creua per la cota 1.485 metres; seguint

pel mateix camí, es creuen també els barrancs de Quitasueños i d'El Agua, es deixa el cortijo de Cantarranas al nord i després es creua el barranc de La Azayana per la cota 1.455 metres i s'arriba fins al pròxim barranc, anomenat El Garbanzal. En aquest punt s'abandona el camí, es pren el marge esquerre del barranc i s'hi baixa fins a la seva confluència amb el barranc d'Ohanes, que es pren en sentit ascendent, pel marge dret, cap a l'oest, fins a arribar al punt en el qual es divideixen els termes municipals d'Ohanes, que se segueix, i Beires, al qual s'arriba, a la cota 1.325 metres, on se situa la referència número 19.

Referència número 19

Des d'aquest punt es gira al sud-oest, se segueix pel límit dels termes municipals, ascendint en direcció al turó de La Piedra del Águila, a la qual s'arriba sempre pel límit, a la cota 1.655 metres, on es gira cap al nord-oest, es pren la corda del turó esmentat i s'hi ascendeix en direcció al turó de Las Filipinas, creuant el camí que va a les mines de ferro, primer, i abans d'arribar a la bassa de La Mina de la Nava, creuar el camí que hi va, i ascendir, a l'est d'aquesta bassa, al turó esmentat, fins a la cota 1.912 metres. Des d'aquest punt es baixa cap al sud-oest, es pren el turó de La Fuente Alba i es corre paral·lel al camí que va fins al coll de Los Huertecillos. Pel turó de Fuente Alba, s'arriba fins al capdamunt, amb una cota de 1.917 metres, des d'on, cap al sud-oest, es baixa fins al carril abans esmentat al mateix coll de Los Huertecillos a la cota 1.892 metres. Des d'aquest coll es pren el camí forestal que porta paral·lel al turó de Las Navas fins a creuar el límit dels termes municipals de Beires, pel qual se segueix, i Fondón, al qual s'arriba, i s'hi situa la referència número 20.

Referència número 20

Des d'aquest punt es creua a Fondón i se segueix, sempre pel camí; a la cota 1.810 metres es pren un altre camí que surt a la dreta del primer en direcció al barranc de Leiva, i abans d'arribar-hi, es baixa pel turó de Las Navas fins al capdamunt a la cota 1.808 metres. Des d'aquest punt es continua descendint pel turó fins a la cota 1.790 metres, en la qual es gira al nord-oest i s'agafa la divisòria que cau al barranc de Las Navas, que es descendeix pel marge esquerre fins a la seva confluència amb el rierol de Presuela, pel qual, a través dels cingles del marge dret, s'ascendeix pràcticament en paral·lel al turó de Doña Agustina, fins al cingle d'El Diablo a la cota 2.170 metres, per la qual se segueix pla fins a arribar al límit entre els termes municipals de Fondón i Laujar de Andarax; segueix en la referència següent, la número 21.

Referència número 21

Des d'aquest punt se separa, seguint pla per aquesta mateixa cota, fins que es troba amb el barranc que ve de Piedra Hincada, i que és afluent del barranc d'El Tejo per la seva esquerra. Es baixa per aquest barranc fins a la confluència amb el barranc d'El Tejo, que es pren pel marge esquerre fins que desemboca al barranc de La Majada, el qual es creua i es puja pel marge dret fins a les últimes aigües del barranc de Las Moneras, que es puja pel marge dret, deixant a l'oest el cortijo de La Haza del Tío Mora, fins a les seves primeres aigües a la cota 2.030 metres; se segueix pla, creuant el carril que condueix al cortijo de Don Fernando, fins a arribar

al barranc d'El Palomar, des del qual es puja en direcció sud-oest fins al tallafoc que hi ha actualment al turó Raspa, al sud-est de Las Minillas. Des d'aquí, continuant cap al sud-oest, es pren pel marge esquerre el barranc afluent del barranc d'El Hornajo fins que hi desemboca a la cota 1.730 metres. Des d'aquest punt s'ascendeix per l'esmentat barranc fins a arribar al carril que va en direcció al prat d'El Espino, el qual, des de la seva intercepció, es pren en direcció sud cap a l'esmentat prat, fins a creuar el barranc que baixa des del turó de La Majada de las Vacas, pel qual es puja pel marge dret fins a l'esmentat turó, creuant la divisòria i arribant al límit entre els termes municipals de Laujar de Andarax, pel qual es continua, i Paterna del Río, al qual s'arriba, a la cota 2.120 metres, on es col·loca la referència número 22.

Referència número 22

Des d'aquest punt es continua cap al nord pel mateix límit dels termes municipals cap al turó de Gabiarra; se supera en la mateixa direcció fins a arribar a la cota 2.143 metres des de la qual, girant a l'oest, es prenen les primeres aigües del barranc d'El Chaparral, a l'altura del prat de Juan Simón i pel marge esquerre de l'esmentat barranc es baixa fins a la confluència amb el riu Paterna, creuant el camí forestal a la cota 1.740 metres, i arribant en la confluència a la cota 1.510 metres; cap al sud, i pel marge esquerre del Paterna, es baixa fins que es troba amb les aigües del barranc de Saltadero a la cota 1.430 metres; es puja per aquest barranc en direcció oest pel marge dret, fins a arribar a la intercepció del camí forestal que va en direcció a Bayárcal, el qual es pren per vorejar per l'est el port de Lucas, creua el barranc Bermejo, a la cota 1.670 metres, i segueix cap al sud, creuant també les primeres aigües del barranc de Los Amolacheros, fins que s'arriba, a la cota 1.690 metres, al límit dels termes municipals de Paterna del Río i Bayárcal, on se situa la referència número 23.

Referència número 23

Des d'aquest punt, i passant a Bayárcal, sempre pel camí forestal esmentat en direcció oest, es creua per les primeres aigües del barranc de La Langosta, es dirigeix al viver d'El Zarzal, s'abandona l'esmentat camí i es pren el que entra fins al mateix viver i, vorejant les feixes de cultiu, es dirigeix cap al rierol o el barranc de Las Cruces i es pren pel marge esquerre en sentit descendent; uns metres abans d'arribar al camí forestal, es creua cap al nord-oest, es voregen les feixes de fruiters i s'arriba, aquesta vegada sí, fins al final del camí esmentat, des d'on, per la sendera que hi ha al final, se segueix en direcció nord, es creuen els dos primers rierols i es dirigeix al barranc de La Fuente del Zarzal, arribant-hi a la cota 1.640 metres, i abans de creuar-lo, s'hi baixa pel marge esquerre fins a la cota 1.530 metres, on es creua cap a l'oest i es pren el camí que entra fins al barranc esmentat des de la devesa de Molla. Es pren aquest camí primer en direcció oest i després cap al nord fins a arribar al cortijo de Cabezuelas, que, abans d'arribar a la casa i vorejant els cultius de fruiters que hi ha al nord d'aquesta, gira cap al nord-oest i va fins al pont d'El Rosario, de la carretera de Bayárcal, sobre el rierol Anchuelo. Des d'aquest punt en direcció sud-oest i paral·lel a la carretera esmentada es continua fins al primer barranc, afluent del rierol Anchuelo que li cau per la dreta, i continua al nord-oest pujant-hi; abans d'arribar al camí forestal que entra al cortijo que queda al

nord de l'esmentat barranc, voreja els cultius del cortijo i pren el camí que va al cortijo de Santa Clara, en direcció sud-oest; baixa per aquest camí i s'uneix al que puja cap al turó de Los Posterillos i en sentit descendent arriba al revolt que hi ha a la cota 1.700 metres. Des d'aquell revolt i girant al nord-oest abandona el camí i es dirigeix paral·lel a la carretera de Bayárcal, fins al barranc d'El Hielo a la cota 1.730 metres, on gira a l'oest primer i al nord-oest després, i creua el barranc d'El Hielo per la cota esmentada fins al rierol de Palancón, que en aquest punt fa de límit entre els termes municipals de Bayárcal, a Almeria, i Nevada, a Granada, i aquí se situa la referència número 24.

Referència número 24

Des d'aquest punt, i en direcció nord, es continua pel marge dret del rierol de Palancón, fins a la seva confluència amb el barranc d'El Granizo. En aquest punt es creua el rierol que se seguia, pujant, en direcció nord-oest, per la divisòria d'aigües del turó davant el rierol anomenat Granizo. Així fins a arribar al camí forestal que ve del turó d'El Pozuelo, i va a La Ragua, per on es baixa en direcció a aquell turó, passant per La Pandera del Pozuelo; creua el turó divisor i esmentat de les aigües dels rius Bayárcal i Laroles, per la seva cota 1.846 metres, i es dirigeix, sempre pel mateix camí, cap al riu Laroles; es continua per l'esmentat camí en direcció al riu, cap al nord-oest, fins a assolir el primer barranc, a la cota 1.770 metres, just després que s'uneix al camí, un altre que ve per sota de Tajo de Barjeli, i cau abans de creuar el barranc, pel marge esquerre, fins al riu Laroles, pel qual es baixa fins a arribar, gairebé immediatament després, a les últimes aigües del barranc de davant al qual es dirigia. S'hi ascendeix pel marge dret fins a arribar a la sèquia d'El Boy, a la cota 1.780 metres, per on es baixa, creuant un altre barranc, en direcció a El Cerrojo, abans d'arribar al turó d'El Mirador, deixant al sud-est Fuentecillas Altas i al nord-oest el vèrtex geodèsic d'El Mirador i El Mirador de la Llanada. Es creua aquest turó, divisor i d'aigües entre el riu Laroles i el riu Mairena, per El Cerrojo, a la cota 1.750 metres, i després passa, sempre per la mateixa sèquia, per les primeres aigües del barranc de Los Berros i continua fins que arriba al final, a la cota 1.690 metres, que es produeix sobre la sèquia de La Sierra, que ve per la vall del riu Nechite, des del barranc de Los Cortijuelos. Es puja ara per la sèquia en direcció nord, creuant molt a prop de la junta de barrancs que conflueixen per formar el riu Mairena, que es creuen més amunt i, una vegada creuats, s'agafen en direcció nord-est, fins al camí forestal que ve d'El Cerrojo i baixa per dirigir-se al barranc Seco; pel camí esmentat es continua fins a arribar a aquest barranc a la cota 1.685 metres, on conflueix també la sèquia de La Sierra, que es va deixar per ascendir al camí. En arribar al barranc Seco, es continua el camí fins que creua el barranc de Los Cortijuelos, on el camí gira a l'oest per baixar i assolir la línia que divideix els termes municipals de Nevada, pel qual se'n va, i Válor, al qual s'arriba, on es col·loca la referència número 25.

Referència número 25

Es continua, ja al terme de Válor, pel camí forestal cap al riu Nechite, girant de nou, aquesta vegada al nord-oest, deixant a l'est el cortijo de La Fuente del Espino. A la cota 1.700 metres el camí forestal es gira a l'oest i creua el riu Nechite cap al peu de Las Piedras de Márquez, i es dirigeix, al sud, al turó d'El Monte.

Continua el camí cap al sud, passant les primeres aigües de diferents barrancs afluents del Nechite, i corre primer paral·lel al turó, i després, dirigint-se cap a aquest per creuar la divisòria d'aigües entre Nechite i el riu Válor a la cota 1.800 metres, al sud del penyal de La Loma, i creuant a la mateixa altitud el tallafoc que baixa per tot el turó del port de Jerez. Des d'aquest punt, es continua pel camí forestal que seguia, ara en direcció al riu Válor, pujant lleugerament, i el creua al nord-est del cortijo de La Sacristía i al sud de la confluència entre el barranc del riu Chico i el riu Válor, a la cota 1.820 metres; continuant per l'esmentat camí, segueix en direcció sud-oest i deixa el cortijo de La Sacristía a l'oest de l'esmentat carril i, creuant diversos barrancs, deixa a l'est del carril el cortijo de Los Basillos, fins a arribar a l'albereda d'El Pozanco, a l'est de la serra d'El Morrón de Yegen; seguint sempre pel mateix camí, es voreja el turó que queda al costat de l'albereda d'El Pozanco i es dirigeix al peu d'El Morrón de Yegen, creua les primeres aigües d'un rierol afluent del barranc d'El Horcajo, primer, i aquest mateix després, abans de vorejar El Morrón per l'est i el sud, fins a arribar a la divisòria dels termes municipals de Válor, que se segueix, i Alpujarra de la Sierra, on se'n va, a la cota 1.960 metres, on se situa la referència número 26.

Referència número 26

Des d'aquest punt, es completa la marrada pel sud a El Morrón de Yegen, i ja a Alpujarra de la Sierra se supera el capdamunt d'El Morrón, que actua com a divisòria d'aigües entre el riu Válor i el riu Mecina, i es gira al nord i se segueix la pista cap a l'encreuament del riu de Yegen, deixant a l'oest el cortijo de Pradillo Largo i el d'El Mudo. El camí forestal, que ve de La Ragua i del riu Mecina, se segueix i, deixant al sud-est el cortijo de Barranco Hondo, es creua el barranc Hondo, s'avança en direcció sud-oest, es creua el barranc d'El Riachuelo i es continua a través del pla de Peñas Blancas, al sud de l'avenc d'El Postero i a l'altura d'El Pecho del Lastonar. Es pren el camí en direcció sud-oest, creua el camí que va molt més al nord, cap al penyal d'El Lobo i La Corraliza, i també dos tallafocs, un que surt del mateix camí i un altre que el creua des del capdamunt, i a la cota 1.970 metres s'abandona el camí forestal per l'esquerra i es pren la sèquia de Mecina, que el creua en aquest mateix punt, continuant per aquesta per baixar fins a envoltar Cerro Gordo per El Gandul, de manera que, una vegada acabada la sèquia, es puguen uns dos-cents metres, es pren el tallafoc i s'hi baixa per arribar fins al camí que ve de Fuente Alta i va cap a El Gandul, que es pren a uns metres de la línia divisòria dels termes municipals d'Alpujarra de la Sierra i Bérchules, on s'arriba a la cota 1.747 metres, molt a prop i a l'oest de l'avenc d'El Tejar al turó del mateix nom, on se situa la referència número 27.

Referència número 27

Des d'aquest punt, es continua pel camí en direcció nord-oest, es passa per El Gandul i s'envolta Cerro Gordo pel sud. Una vegada superats pel nord El Corral i el cortijo de Valdés i pel primer turó que cau cap al riu Grande en direcció al sud sud-oest, a fi de recollir dins els límits els tallats imponents que emmarquen la vall, es baixa per la divisòria d'aigües fins a assolir aquest riu Grande, que es creua per ascendir pel marge dret fins a la junta dels rius (riu Grande i riu Chico). Des de la junta dels rius es continua pel marge dret del riu

Grande en direcció nord-est, deixant a l'est Las Umbrías, Hoya Borrego i el turó de la Cruz de Diego, i a l'oest tots els conreus de la solana Las Cabañuelas. Es continua pel marge dret del riu Grande fins a arribar al primer barranc que baixa de Los Prados de Soto, a la cota 1.650 metres, es creua el riu i es pren el marge dret del barranc esmentat per pujar-hi deixant al nord-oest totes les zones conreades d'aquests prats i creuar el camí forestal de La Ragua que ve del coll de Cerro Gordo, per continuar pujant pel marge del barranc fins a trobar la sèquia de Mecina ja presa més al sud; llavors, es continua per aquesta sèquia cap al nord fins a arribar al seu origen al riu Grande (cota 2.100 m), al sud-oest d'Hoya Zapata, on es creua el riu, caminant pla cap al sud-oest, i es passa el límit per sobre del cortijo d'El Pollo de Enmedio i del de Prados Mercados i s'arriba a trobar el camí que serveix d'accés a aquests cortijos; es pren aquest camí cap al sud i es baixa per trobar la pista forestal que venia des de La Ragua, que es pren vorejant per l'oest el cortijo d'Haza Llanas i, en direcció sud-oest, cap al turó d'Enmedio, on s'arriba a la cota 1.970 metres, la divisòria de les aigües dels rius Chico i Grande. La pista envolta llavors pel sud el turó d'Enmedio i segueix en direcció nord fins que creua el riu Chico i, girant al sud-oest, creua el barranc de Las Angosturas i segueix, sempre pel camí forestal, superant el cortijo d'El Espino, que queda fora del límit del Parc Nacional, en direcció sud cap a La Hoya del Espino i el turó de Las Zorras. Després d'aquest gir cap al sud i sempre pel camí forestal es creua el barranc de Las Olveras i més endavant es deixa La Hoya del Espino a l'est per dirigir-se al barranc de Montina, i abans de creuar-lo puja el marge esquerre del barranc fins a arribar a un altre camí que, a la cota 2.010 metres, a Prados Hebrados, també el creua; llavors, en aquest punt es creua el barranc i es pren el camí, en direcció sud, i es dirigeix a Los Aguaderos, i quan s'arriba al turó de Las Zorras, a la cota 2.000 metres, es deixa per la dreta aquest camí i caminant pla per aquesta mateixa cota s'arriba al barranc de Los Aguaderos, el primer després de passar el pla que hi ha en el mateix turó, i es baixa per aquest barranc fins a la confluència amb el que li cau per la dreta, al peu del cim d'El Toril. A pocs metres de la confluència d'aquests barrancs arriba un camí, a la cota 1.940 metres, que s'hi puja per agafar-lo i s'hi baixa fins a Los Pradillos, pel capdamunt del cim d'El Toril, i s'agafa una altra vegada el camí forestal que se seguia des del barranc d'El Espino, se segueix cap al sud-oest i se'n surt en direcció a Hoya Herrera, on s'arriba, pel camí, a la cota 1.810 metres, a la línia divisòria dels termes municipals de Bérchules, que se segueix, i Juviles, al qual es va, on es col·loca la referència número 28.

Referència número 28

Des d'aquest punt, se segueix pel camí que puja per sobre d'El Horcajo, es creua el barranc de Los Molinos a la cota 1.910 metres i es continua avançant pel camí en direcció a El Portichuelo, cap al sud-oest, pujant i creuant el turó de Las Alberquillas per la part més alta, fins a arribar al mateix Portichuelo a la cota 2.015 metres, on hi ha la línia divisòria entre els termes municipals de Juviles i Busquístar. Des d'El Portichuelo es baixa al sud pel límit de termes municipals fins al tallafoc que surt des del mateix límit cap a Las Fuentezuelas, ja a Busquístar, i abans que el tallafoc faci un revolt al sud, es pren el nord fins a caure al barranc que queda entre Las Fuentezuelas i Prado Seco; es baixa pel barranc, pel marge esquerre, fins a assolir la sèquia de Cástaras a la cota 1.510, i, girant al nord per aquesta sèquia,

s'arriba a la línia divisòria entre els termes municipals de Busquístar, pel qual se segueix, i Trevélez, al qual s'arriba, on s'ubica la referència número 29.

Referència número 29

Des d'aquest punt, El Cuervo, es continua per la sèquia de Cástaras en direcció nord cap al barranc de Los Castaños, deixant a l'est el tallat de Los Ladrones, es creua aquest barranc i es continua per la sèquia deixant a l'est la pedra de La Turma i El Calvario, en passar al peu de Peñabón, davant el poble de Trevélez. Es continua per la mateixa sèquia, fins a la seva sortida del riu Trevélez, creuant el barranc de Peñabón primer i el barranc del turó del Castillo després, i, tota vegada que s'ha arribat al riu Trévlez, se'l creua per la cota 1.530 metres a l'altura de l'obac de Los Papos i es pren, en direcció est, cap al cortijo de Piedra Redonda, i abans d'arribar a aquest cortijo, s'assoleix la sèquia Nueva, que es pren en direcció nord fins a arribar a l'altura del cortijo de Los Barranquillos a la cota 1.620 metres, des d'on es voregen totes les feixes conreades d'aquest cortijo pel nord i l'oest i, superant l'habitatge, s'agafa el sud-oest i s'arriba als tallats de Los Crestones de los Postereros, a la vertical cap al riu Trevélez de Prado Largo a la cota 1.903 metres. Des d'aquesta cota es baixa a la 1.900 metres i s'hi va pel pla fins a assolir el barranc de La Cueva Agustín, per on es puja, pel marge esquerre, per arribar a la sèquia Gorda a la cota 2.060 metres; s'agafa la sèquia aigües avall en direcció sud per buscar el barranc de Madrid, i es continua per la sèquia Gorda fins al final anant cap al barranc Chico. Per a això des del seu acabament es continua pla per la corba de nivell fins a afrontar amb el barranc del riu Chico en creuar el turó divisor d'aigües i després assolir el mateix riu Chico per baixar pel marge esquerre fins a assolir la cota 1.700 metres; es creua i es puja pel marge dret fins a arribar a la sortida de la sèquia que va al cortijo d'El Visillo, que se segueix en direcció sud fins que arriba a la rodalia del cortijo, que s'envolta pel nord i per l'oest, i es pren el camí forestal que ve del turó de Los Peñoncillos fins que s'hi arriba i, seguint pel camí, superant el turó esmentat i fent els dos revolts tancats que té a la seva altura, se segueix fins a la divisòria entre els termes municipals de Trevélez i Pórtugos, al nord de Las Alacenas i a la cota 1.800 metres, on es col·loca la referència número 30.

Referència número 30

A partir d'aquest punt i ja a Pórtugos, es continua pel camí forestal, en direcció oest i, deixant al sud El Morrón de la Vieja i al nord El Agujero, es creua el barranc de La Viña per la cota 1.760 metres, i un cop creuat, es dirigeix al sud, sempre pel camí forestal, es creua també el barranc de José Martín i se supera El Peñón per l'est; es continua pel camí i s'arriba al barranc que hi ha passant El Peñón; s'agafa en direcció oest i es puja a la cota 1.850 metres, per la qual se segueix pla fins a assolir cap al sud, i deixant-los a l'est, els conreus del cortijo de La Roza de García, i llavors es baixa fins al camí que condueix als conreus, se segueix pel camí uns dos-cents metres, es torna a pujar de nou i es rodeja pel nord i l'oest el cortijo de La Sacrist'a i les seves feixes cultivades; es dirigeix al sud i es pren el camí que puja fins al cortijo esmentat en el punt en què creua el barranc de Los Sapos a la cota 1.750 metres; per aquest camí es torna al que se seguia des del barranc de La Viña, es continua per aquest i es creua el barranc de Los Alisos a la cota 1.690 metres; es continua al

sud, per aquest camí, se supera el turó de Los Lotes i, ja cap a l'oest, Los Melones; un cop superat aquest lloc, s'arriba al barranc d'El Tesoro, que es creua, i pel marge dret es puja fins a les primeres aigües, des de les quals es va cap al nord-oest i s'arriba a l'alt de la clotada de Las Majadillas i al turó d'El Jabalí, on, per la divisòria d'aigües entre el barranc de què es tracta i el barranc d'El Jabalí, a través del turó del mateix nom, es pren en direcció sud-oest, s'hi baixa fins al final, al sud del curs del barranc d'El Jabalí, i molt proper a la confluència entre el barranc i el barranc de La Chorrera, i des d'aquesta unió pren el nom de riu Bermejo; al peu del turó d'El Jabalí, es dirigeix cap al sud-oest, envolta el cortijo que hi ha pel nord i l'oest fins que cau uns cent metres més sota de la juntura dels barrancs esmentada, en el que ja s'anomena riu Bermejo, en el punt en què el camí forestal el creua a la cota 1.740 metres i que fa de divisòria entre els termes municipals de Pórtugos, per on se segueix, i La Tahá de Pitres, on s'arriba i on se situa la referència número 31.

Referència número 31

Des d'aquest punt, es pren el camí en direcció al turó de Las Tonadas, creuant el riu Bermejo i deixant al sud el tallat de Cortes; per aquest camí se'n va gairebé paral·lel a la divisòria del turó esmentat, fins a apropar-se a El Picón de Monte i llavors s'envolta el turó esmentat pel sud-oest, arribant a la mateixa divisòria a la cota 1.740 metres; es creua la línia divisòria dels termes municipals de La Tahá de Pitres i Bubión, en el qual s'entra pel mateix camí i es creua el barranc del Cerezo a una cota lleugerament més baixa que l'anterior; es creua el barranc esmentat i s'arriba al camí que ve de Capileira i va a l'Alto del Chorrillo i a les altes cimeres de Sierra Nevada; es pren en sentit ascendent i, seguint-lo, s'arriba al pròxim revolt tancat (en què es canvia pràcticament de sentit), a la clotada de La Virgen, d'on surt el camí que va a la Cañada de Bonilla i més amunt a El Hornillo; es pren l'esmentat camí, i gairebé immediatament es gira al nord-est i es puja pel tallafoc al camí que se seguia, que es pren de nou en sentit ascendent per creuar el barranc d'El Tejar i arribar a la divisòria dels termes municipals de Bubión i Capileira, a la cota 1.940 metres, on es col·loca la referència número 32.

Referència número 32

Des d'aquest punt i a través del mateix límit entre els termes municipals es puja, creuant la sèquia Baja, fins a trobar la sèquia Alta, on es gira i es pren per endinsar-se a Capileira a la cota 2.060 metres. Es continua per la sèquia Alta, creuant el camí que va a El Hornillo, fins a arribar a la sendera que ve de la sèquia Baja a la cota 2.090 metres i a l'altura de Piedra Blanca a l'est i la Hoya de León a l'oest; es baixa per la sendera esmentada fins a la mateixa sèquia Baja, que ara es pren durant uns tres-cents metres, en direcció nord; es deixa i es baixa a la Hoya de León pel camí existent que va pel mateix turó; es continua baixant fins a trobar el camí que va per La Umbría fins a les ruïnes dels cortijos de Prado Morea, que es pren en direcció nord per superar els tallats de La Umbría i arribar a Prado Morea, on acaba el camí esmentat; des de l'acabament d'aquest camí es voregen les feixes de Prado Morea per l'est i el nord i es continua en aquesta direcció fins a arribar als cingles del marge esquerre del barranc de Mecina, pels quals es baixa fins a caure al riu Naute, en les proximitats de la central elèctrica de La Cebadilla. Abans de

creuar el riu Naute es gira al sud-oest i pel marge esquerre s'arriba al punt en el qual les seves aigües s'ajunten amb les del riu Toril per formar el barranc del Poqueira; llavors es creua aquest últim, s'hi puja uns metres pel marge dret i s'agafa el turó d'El Puntal per pujar fins a la sèquia Nueva, deixant al sud la feixa del cultiu que hi ha al mateix turó; aquesta sèquia Nueva es pren a la cota 1.870 metres on, a més, coincideix que s'arriba a la línia que divideix els termes municipals de Capileira i Bubión, que és la mateixa sèquia Nueva, on es col·loca la referència número 33.

Referència número 33

Des d'aquest punt, es continua cap al sud-oest per la sèquia Nueva, que és la mateixa línia divisòria dels termes de Bubión i Capileira, passant el turó de Ramón, els barrancs de Prado Largo, el d'El Castillejo, el de Piedra Cabrera i, deixant a l'oest el cortijo d'Haza Sastre, s'arriba a El Partidor, on s'uneixen, a la mateixa sèquia, les línies divisòries dels termes de Bubión i Capileira, que se segueix per la sèquia, i el de Bubión i Pampaneira, que ve del nord per Los Pradillos, de manera que a partir d'aquest punt a El Partidor, i sempre per la sèquia, abans d'arribar al barranc de Rosas o de Los Pradillos, la línia divisòria ho és dels termes de Capileira i Pampaneira; en l'esmentat barranc, a la cota 1.720 metres, s'uneix amb la divisòria entre Bubión i Capileira que ve pel mateix barranc. En aquest punt, doncs, s'uneixen tres línies divisòries, la que divideix Capileira a l'est i Pampaneira a l'oest, la de Capileira al nord i Bubión al sud, i la de Bubión i Pampaneira que es continua a partir d'aquest punt per la mateixa sèquia. Es continua per la sèquia Nueva fins a l'est del cortijo El Partidor i a prop de l'habitatge s'abandona la sèquia per endinsar-se a Pampaneira, envolta el cortijo pel nord i puja a la cota 1.790 metres per la qual segueix pla fins al camí que puja a Peña Gallego, que es pren, i en direcció sud-oest, per la cota 1.800 metres, s'arriba a l'altura del morrot de la canal de Las Yeguas, gira bruscament a l'oest i puja fins al mateix morrot a la cota 1.940 metres on, a més, coincideix la divisòria dels termes municipals de Pampaneira i Soportújar, i se situa la referència número 34.

Referència número 34

Des d'aquest punt es pren en direcció sud el mateix límit entre els termes municipals de Pampaneira i Soportújar, es baixa per aquesta divisòria d'aigües cap a la talaia de Soportújar (1.691 metres), precisament per la carrerada Málaga-Sierra Nevada. Des de la talaia gira al nord-oest pel límit sud de la forest d'utilitat pública Los Manzanillos, el qual se segueix fins a la seva confluència amb el tallafoc que separa aquesta forest del de la conca del riu Chico (GR-1.003); es baixa per aquest tallafoc uns cent cinquanta metres i es troba el camí forestal de Soportújar. Llavors es pren el camí forestal esmentat en direcció nord nord-oest cap a Puente Palo. Des de Puente Palo es continua pel camí forestal, es creua el riu Chico i s'endinsa en el terme municipal de Cáñar, creuant el barranc de Prado Quinto, la feixa de Los Matías, el barranc d'El Partidor, deixant al nord El Robledal i la clotada d'El Nevazo, i arriba a les ruïnes de la casa forestal de Cáñar; es continua, sempre pel mateix camí, en direcció a la Loma de Cáñar a la qual s'arriba al nord de la clotada de Cabrera a la cota 1.675 metres, en la qual també i al mateix turó es creua la divisòria entre els termes municipals de Cáñar, que es deixa, i Lanjarón, al qual s'arriba, i on es col·loca la referència número 35.

Referència número 35

Des d'aquest punt, i pel mateix camí, es continua en direcció al riu Lanjarón, superant els tallats d'El Pósito i, arribant al cortijo de Fuente Sordilla, abandona aquest camí i puja uns metres per prendre la sèquia de Ras-cabelar, per la qual s'avança fins que, arribant a les feixes conreades de Fuente Sordilla, es gira al nord-est per vorejar-les i ascendir fins a la sèquia Alta, que es pren en direcció nord fins a arribar al barranc d'El Espino a la cota 1.900 metres, passant per l'oest Prado Abarca i per l'est el cortijo d'El Espino. Abans de creuar el barranc, es pren a l'oest pel marge esquerre per baixar fins al riu Lanjarón, creuant la sèquia que es va agafar al cortijo de Fuente Sordilla. Des d'aquest lloc i abans de creuar el riu Lanjarón, es baixa pel marge esquerre fins a la cota 1.660 metres, per on es creua i s'agafa el barranc Ballesteros; es puja pel marge dret d'aquest barranc fins a la cota 1.790 metres, se segueix pla fins a superar cap al sud els habitatges dels cortijos de Ballesteros i després es baixa, es pren el camí que entra als cortijos i se segueix en direcció sud, deixant a l'oest Los Ranchillos. Es continua per l'esmentat camí, i arribant a El Vadillo, on aquest té un revolt molt tancat, se surt amb direcció oest i es pren el turó amunt fins al morrot de La Mulata, a 1.950 metres, on s'assoleix el turó de Lanjarón, al sud de Peña Caballera, i s'arriba a la divisòria entre els termes municipals de Lanjarón i Lecrín, on se situa la referència número 36.

Referència número 36

Des d'aquest punt i endinsant-se a Lecrín, es puja uns dos-cents metres per assolir el camí que ve de Pirolo i se segueix fins a aquest lloc, passant les primeres aigües dels barrancs que conflueixen en el barranc de La Encina Real; es continua pla per la cota 1.960 metres en direcció a les primeres aigües del barranc d'El Pleito, molt a prop d'una casa en ruïnes que hi ha entre el primer i el segon barranc, pel qual es puja a la cota 2.080 metres i s'assoleix el camí que ve de Las Acequias, una vegada superat el tercer barranc; es continua per aquest camí baixant fins a la cota 2.060 metres, per la qual s'arriba al turó que divideix Las Acequias i la font del Sauco, que a més és límit entre els termes municipals de Lecrín i Nigüelas, on es col·loca la referència número 37.

Referència número 37

Es creua el límit entre Lecrín i Nigüelas, s'endinsa en aquest últim pel paratge de Las Lagunillas, a la cota 2.060 metres, i es continua el camí que es dirigeix a la part alta del barranc de Las Yeseras, es creua aquest barranc a la cota 2.030 metres i llavors es deixa el camí seguint pla cap al nord per la cota 2.000 metres fins a assolir el barranc de Juan Villa en la seva confluència amb el camí de La Rinconada de Nigüelas. Llavors se segueix aquest camí, vorejant en cada cas les feixes conreades al marge est del camí, creuant el barranc d'Ha-za Cárdenas, deixant a l'est la font de Mailópez, sempre pel camí que s'ha pres en l'encreuament de l'esmentat barranc, se segueix, vorejant per l'est les feixes conreades que hi ha a El Posteruelo; es continua creuant el barranc d'El Tranco, per les seves primeres aigües, i es dirigeix per La Umbría fins per sobre del cortijo del mateix nom (La Umbría), que s'envolta per l'est i el nord per prendre els cingles del marge esquerre del següent barranc, anomenat El Toril, i hi baixa fins al riu Torrente, a la cota 1.950 metres. Abans de creuar el riu i pel

marge esquerre, es baixa fins a trobar la confluència del barranc de La Cueva, per on creua al marge dret del riu i el remunta fins a l'altura de les últimes aigües d'un barranc, anomenat de Las Quiebras, que puja fins a l'est del tallat Bautista i pràcticament fins al turó de Los Tres Mojones; es continua per aquest barranc fins a assolir el camí que va als cortijos d'Echevarría i El Peñón de Muñoz, camí de La Rinconada, s'agafa en direcció oest i envolta tots els conreus que hi ha a l'est del tallat de La Cueva; superats cap a l'oest aquests conreus, cau des del camí que se seguia, al barranc, anomenat de La Cueva i que és entre el mateix barranc de La Cueva i el barranc de Valero, que el creua a la cota 2.160 metres, i baixa de nou pel marge esquerre al riu Torrente a la cota 1.820 metres, el creua i baixa pel marge esquerre fins a la seva confluència amb el barranc d'El Peñón de Muñoz, a la cota 1.510 metres, on es torna a creuar el riu i es puja pel marge dret del barranc esmentat fins a assolir la sèquia de Los Hechos en el seu tram entubat. Llavors es continua sobre la sèquia de Los Hechos aigües amunt cap al partididor de la Confederació Hidrogràfica ubicat pròxim a la línia divisòria dels termes municipals de Nigüelas, que se segueix, i Dúrcal, on va, on se situa la referència número 38.

Referència número 38

Des d'aquest punt, el partididor de la sèquia de Los Hechos, es pren ja descoberta i es continua aigües amunt, deixant a l'est els tallats de La Raya i la Raya de la Dehesa, fins al turó de Los Castaños, pel qual, una vegada creuat el camí que venia de la devesa de Dúrcal, es pren la seva divisòria i es baixa, envoltant tots els conreus pel nord, fins al riu Dúrcal a la cota 1.310 metres, just en la confluència d'un barranc que baixa paral·lel al turó i desemboca al riu per l'esquerra. En baixar per aquest turó de Los Castaños s'han creuat dues vegades més els camins que van al turó de Las Particiones i també s'ha fet el mateix amb el canal de la Sevillana, deixant al nord El Chaparral. En arribar al riu Dúrcal, sense creuar-lo, es pren l'oest per creuar el barranc i encaminar-se, aigües avall, pel marge esquerre, fins a trobar la presa d'una sèquia que surt pel marge dret. Es creua el riu Dúrcal i s'agafa aquesta sèquia de reg aigües avall deixant fora el cortijo situat davant el barranc de La Cantina. Se segueix la mateixa sèquia, que discorre per la base dels tallats del Launar fins que creua el camí que va cap a Los Puntales del Tigre, que s'agafa fins que s'arriba a un barranc; es remunta el barranc fins a envoltar el cortijo de Los Molinos i llavors, seguint pla per la cota 1.320 metres, assoleix el barranc de La Magara; sense creuar-lo, es puja fins a la cota 1.350 metres, per la qual es creua aquest barranc i se segueix pla per aquesta cota deixant al sud els cortijos de La Magara, fins a trobar el barranc següent, anomenat de Las Víboras, pel marge esquerre fins a la cota 990 metres, on desemboca la rambla de Dílar a la base de Los Poyos i al sud del dic que hi ha sobre aquesta mateixa rambla; en aquest punt es creua el riu Dúrcal i es pren la rambla de Dílar pel marge dret, s'hi puja fins a Montellano, collada en què hi ha el límit de la Reserva Nacional de Caça i el límit intermunicipal entre Dúrcal i Dílar. Es pren el límit esmentat cap al Picacho Alto, vèrtex on es col·loca la referència número 39.

Referència número 39

A partir d'aquest punt, es creua la línia que divideix els termes municipals i s'entra a Dílar, seguint pla per

la mateixa cota 1.750 metres, envoltant per l'oest Pica-cho Alto i, després d'uns cent cinquanta metres, es gira al nord-oest i es pren la corda que condueix al pic de Los Abantos; passant el coll que hi ha abans d'arribar a aquest pic, es puja al seu mateix zenit a 1.666 metres, es baixa per la mateixa corda, ara en direcció a Pinillo Blanco, i després d'haver recorregut uns dos-cents cinquanta metres des del pic de Los Abantos, a la cota 1.630 metres, es gira al nord, es baixa per un turó fins al barranc de Rambla Seca, al qual s'arriba a la cota 1.180 metres, deixant a l'est la mateixa rambla Seca i la canal de la Selva i al nord Peñón Bermejo; sense creuar l'esmentat barranc, es baixa pel marge esquerre fins que a la cota 970 metres s'arriba al riu Dílar, a l'oest i aigües amunt de la central elèctrica de Nuestra Señora de las Angustias, i just sota del camí que puja pel marge oposat del riu, al qual es puja, creuant el riu, es pren primer en direcció nord i després est, i es puja fins a l'altura de l'anomenat turó de San Miguel per deixar el camí per l'esquerra i pujar fins a arribar al capdamunt del turó esmentat, a 1.186 metres, i des d'aquí es baixa al coll i es puja el pic de La Boca de la Pescá, a 1.517 metres, on s'assoleix el punt en el qual conflueixen els termes municipals de Dílar, que se segueix, i Gójar i La Zubia, que queden al nord, on es col·loca la referència número 40.

Referència número 40

Des d'aquest vèrtex se segueix la línia que divideix els termes municipals de Dílar i La Zubia i s'arriba al punt on el canal de La Espartera passa al terme de La Zubia i des d'allà es pren aquest canal, aigües amunt, per tornar a Dílar; s'avança pel canal aigües amunt, fins i tot en el tram en què hi ha túnel, i s'arriba, en la vertical del cortijo Sevilla, al coll de La Espartera, on també coincideix la divisòria entre els termes municipals de Dílar i Monachil. En aquest coll es torna al nord, entrant a Monachil, es baixa al camí forestal de La Cortijuela i des d'aquest es continua baixant al rierol Huenes, que es creua i es puja pel marge dret fins a la seva confluència amb el barranc de Las Majadillas; sense creuar aquest últim, s'agafa pel marge dret i es puja al camí forestal que va cap a La Mina, vorejant pel seu peu el tallat Colorado, i es continua per aquest fins a la seva arribada al barranc d'El Llobo; es creua la costa de Quebrantajarres, el turó d'Enmedio i diversos barrancs. Després d'arribar a aquest barranc, es creua, es gira al sud-est i s'agafa el marge dret i s'hi puja fins a la cota 1.700 metres, per on se segueix pla en direcció nord-oest primer i nord després, envoltant el turó Huenes fins a arribar al seu nord, i es baixa, en aquesta mateixa direcció, i s'arriba al tallat de La Sabina, a 1.680 metres. Es baixa en direcció nord-oest pel turó que condueix al tallat d'El Contadero, fins a la seva caiguda al riu Monachil a la cota 980 metres, per la qual es creua, es pren el marge dret i es puja decididament cap a la central de Diechar. En pujar pel marge dret del riu Monachil es deixa al nord el tallat de Las Tapias, al sud els tallats d'El Contadero i La Escarigüela i s'envolta pel sud l'edificació d'una central elèctrica abandonada que hi ha abans d'arribar al penyal d'El Negro, pràcticament en el curs d'aigua del riu; es passa al sud del tallat de Las Palomas, el tallat d'El Lunes i el turó de Los Poyos, i s'arriba a la rodalia de la central elèctrica de Diechar, on desemboca el barranc de La Dehesilla; llavors es creua el riu Monachil i es pren el marge dret del barranc de La Dehesilla, s'hi puja fins a arribar a l'altura del cortijo del mateix nom, a la cota 1.380 metres, on es creua l'esmentat

barranc per pujar per l'afluent que li cau per l'esquerra fins a assolir el camí que va als altiplans; es gira al nord-est i s'agafa l'esmentat camí en direcció a Diechar, es voreja el turó de La Mariana i es creua el barranc d'El Chisme, seguint pel camí de Diechar, passant el llom del turó de La Dehesilla i l'encreuament amb el camí que baixa al cortijo, es gira al nord per anar cap a l'esmentat turó i, des del coll a la cota 1.487 metres, es baixa de nou al riu Monachil per la canal, es creua per la cota 1.340 metres, es gira, s'agafa el marge dret i es puja aigües amunt; continuant pel marge dret del riu, es creua el camí que va a les naus de Las Agüillas i a Diechar, passant la resclosa d'on surt el canal per a la central del mateix nom, a partir de la qual s'agafa pel cingle del riu Monachil del mateix marge que es puja, deixant a uns cent metres el curs de l'esmentat riu i passant al sud del cortijo de San Jerónimo, la clotada de Pedraza, el turó de Las Yeguas i al nord de les antigues cabanyes d'El Maguillo. Es continua pel cingle del marge dret del riu Monachil fins a arribar davant de la desembocadura del barranc de Valdeinferno, a 1.690 metres; llavors es gira al sud, es creua el riu i es puja pel marge dret del barranc esmentat fins a les seves primeres aigües, a la cota 2.400 metres, des de la qual, en direcció sud, es puja fins al turó de Dílar, a 2.480 metres, en el qual se situa també la divisòria entre els termes municipals de Monachil, que se segueix, i Dílar, on s'arriba, i on se situa la referència següent, la número 41.

Referència número 41

Des de la cota 2.480 metres, en el límit entre Monachil i el Dílar, al nord dels prats de Las Monjas, es continua per aquest límit, a través del turó de Dílar, fins que s'arriba al camí que entra a l'estació inferior del telecadira Laguna, als prats d'El Piornal, per on es baixa en direcció a Los Borreguiles de Dílar; es continua pel camí uns cent metres abans d'arribar al traçat actual del telecadira Dílar de l'estació d'esquí, s'abandona el camí per caure al riu Dílar, a la cota 2.600 metres, per on es creua; s'envolta l'esplanada que hi ha a l'estació inferior del telecadira Laguna i es puja pel marge dret del riu, una altra vegada, en direcció als estanyols de La Virgen; passant els prats Virgen de la Ermita pel nord i l'est, s'arriba a la zona on el curs del riu es fa sobre una llosa, punt en què es gira a l'est (a la cota 2.720 metres), i per sobre de la pista d'esquí existent es va cap a La Escollera, per sota de la llacuna de Las Yeguas, pujant lleugerament fins a arribar a un raig de desguàs natural de la llacuna, a l'altura de la línia de traçat del telecadira Laguna, per on es puja; s'arriba a cent metres de la llacuna i llavors es gira primer al nord i després al nord-est, es voreja la llacuna per la seva paret nord i es pren, una vegada acabada aquesta paret, la sendera que puja als tallats de La Virgen; se segueix la sendera, deixant a l'oest els estanyols de La Virgen i les seves zones humides; un cop superat l'últim estanyol, es dirigeix cap al sud-est i puja fins al revolt del camí que va a Capileira, a la mateixa carihuela d'El Veleta, on s'arriba al límit entre els termes municipals de Dílar, pel qual es va, i Capileira, al qual s'arriba, on es col·loca la referència número 42.

Referència número 42

Per aquesta línia divisòria de termes municipals es puja, en direcció al pic d'El Veleta, fins a la cota 3.340 metres en la qual passa al terme de Dílar i pren el revolt de l'antiga carretera que arribava al mateix Veleta, per la qual continua pla fins a assolir la línia divisòria entre

Dílar i Monachil al qual es creua per la mateixa carretera, per assolir els 3.350 metres i des del revolt de la mateixa carretera arribar a la cota 3.330 metres, en el límit entre els termes municipals de Monachil, que se segueix, i Güéjar-Sierra, al qual es va. Des d'aquest punt, donant vista al circ d'El Veleta, i sempre per la línia divisòria de termes municipals, que coincideix amb la divisòria d'aigües del Genil i el Monachil, es baixa, deixant a l'est El Mirador i les primeres aigües del barranc de San Juan a Los Panderones, fins al turó de Cauchiles, per on s'arriba, deixant també a l'est la fita d'El Trigo i entrant breument en el terme de Güéjar-Sierra, a l'alberg militar de la clotada de La Mora; s'envolta pel sud, l'est i el nord i es continua fins al primer penyal de San Francisco; s'agafa una altra vegada la línia divisòria entre Güéjar

i Monachil, es passa el primer penyal i es baixa fins a l'antiga estació superior del remuntador mecànic que hi havia als prats d'Otero, on arriba també el camí que ve de l'alberg universitari; des d'aquí, es pren en direcció nord-oest, s'endinsa a Monachil, baixa per la carretera GR-420 de pujada a El Veleta, la qual es pren fins a la rodalia del Centre Operatiu de Las Sabinas de la Conselleria d'Obres Públiques, deixant a la dreta Puesto Parra i el coll d'El Diablo. Abans d'arribar a l'edificació del Centre Operatiu esmentat, es voregen les seves cases per l'est, el nord i el sud i s'arriba al revolt següent de la mateixa carretera que se seguia, envoltant pel nord i pel seu peu l'esplanada que hi ha al mateix coll de Las Sabinas, i s'arriba a la referència número 1, que tanca el recinte que delimita el Parc Nacional de Sierra Nevada.

ANNEX II

Abla.
Abrucena.
Alboloduy.
Alsodux (Montenegro).
Bayárcal.
Beires.
Canjáyar.
Fiñana.
Fondón.
Les Tres Villas.
Laujar de Andarax.
Nacimiento.
Ohanes.
Paterna del Río.
Rágol.
Aldeire.
Alpujarra de la Sierra.
Bérchules.
Bubión.
Busquístar.
Cáñar.

Capileira.
Dílar.
Dólar.
Dúrcal.
Ferreira.
Gúéjar-Sierra.
Huéneja.
Jerez del Marquesado.
Juviles.
La Tahá.
La Zubia.
Lanjarón.
Lanteira.
Lecrin.
Lugros.
Monachil.
Nevada.
Nigüelas.
Pampaneira.
Pórtugos.
Soportújar.
Trevélez.
Válor.

